3e Jaargang — Zaterdag 17 October 1914 — Nummer 10

Boos Iseghem

INSCHRIJVINGSPRIJS

1 jaar	3.50 fr.
6 maanden	2.00 fr.
3 maanden	1.00 fr.

verschijnende elken Zaterdag

Men schrijft in bij de
DRUKKERS-UITGEVERS
WE A. NONKEL & ZN
KOORNMARKT
en in alle postkantoren

Godsdienst, Moedertaal, Vaderland
GEMEENTEBELANGEN

DE OORLOG.

OVERZICHT DER WEEK

Zaterdag 10 October

Heden toch komt ons nieuws toe !

Angstig slaan wij onze blikken op hetgeen over Antwerpen geschreven wordt.

De zaken schijnen niet goed te zitten.

't Is met een schrikkelijk geweld dat de vijanden het bombardement voortzetten. De buitenlijn der forten, op den zuidkant en den Oostkant, heeft veel te lijden.

Verschillige forten, zegt men, zijn vernield. Het zijn deze van Lier, Koningshoek, Waver St. Catharina, Waelhem, Duffel, Dorpveld, Kessel en Broechem.

Er is dus eene groote uitgestrektheid waardoor de Duitschers gemakkelijk en minder gevaarlijk kunnen voorwaarts rukken.

De Duitschers, over eene schikkelijke strijdmacht beschikkende, hebben de Nethe overgetrokken. Zij hebben hun geschut gesteld te Reeth, Waarloos en Duffel, en schieten van daar meest op den Zuid-West kant der stad.

De petrool-tanks werden onschadelijk gemaakt, en de schepen met naphte uit het bereik der kogels gebracht.

De eerste bommen zijn op de Zuiderstatie en de omliggende huizen te recht gekomen. Daar werd brand gesticht.

De Zuiderstatie is een schoon gebouw niet ver van de schelde gelegen, zij is volkomen afgebrand.

Vrijdag morgen liep het gerucht dat de midden der stad ook reeds beschoten werd, en dat er bommen gevallen waren op het Stadhuis en op het Gerechtshof.

Om de vijanden te beletten de Schelde over te steken, hebben onze soldaten de bruggen van Boom en Temsche doen in de lucht springen. Het waren de twee meeste bruggen van ons land.

De Engelschen zijn volop aan 't werk. Zij zijn bezig hun machtig geschut te plaatsen dichtbij de tweede verdedigingslijn. Zij zullen wel zorgen dat onze havenstad eenen hardnekkigen wederstand zal bieden.

Onze soldaten hebben zich moedig en heldhaftig gedregen. De Duitschers hebben ongehoorde pogingen aan den dag gelegd om de Nethe te kunnen overtrekken, en 't is slechts na het verliezen van duizenden en duizenden mannen dat zij erin geslaagd zijn.

Te Waelhem, te Duffel en te Lier hebben onze soldaten hunne loopgrachten slechts dan verlaten, wanneer het niet meer mogelijk was langer stand te houden tegen het oneindig getal Duitschers.

De Overheid van Antwerpen heeft de bevolking verwittigd dat eenieder vrij was de stad te verlaten.

Ons landbestuur, de gemachtigden der vreemde landen in Antwerpen verblijvende, hebben per stoomboot, den weg naar Oostende ingeslegen.

— In Frankrijk duurt de slag voort, en altijd met volle geweld.

De linkervleugel van het Fransch leger heeft zich thans veel verder opengespreid. Men vecht reeds tot Lens, en de ruiterij is in de streek van Armentiers.

— In de nabijheid van Shabatz zijn de Serben over de Save gerocht. Daar vielen zij onmiddelijk op een leger van verschillige duizenden Oostenrijkers, dat volkomen verslegen werd, na een hardnekkig gevecht.

Zondag 11 October

De gazetten die ons maar laat toekomen, geven niet veel over Antwerpen. Zij bevestigen enkel wat zij gisteren schreven. Zij kunnen toch niet veel anders. Alle gemeenschap is onderbroken. Telegraaf en telefoon zijn onbruikbaar, de bevolking is gevlucht.

Het is dus alleenlijk naar zekere loopende geruchten dat men te luisteren heeft, en men weet allen van welke groote weerde die geruchten gewoonlijk zijn.

Zoo vertelt men onder ander dat er reeds bommen vielen op de gebouwen van onzen prachtigen dierentuin, en dat het bestuur om alle ongelukken te voorkomen, alle wilde beesten heeft doodgeschoten.

Tusschen donderdag en vrijdag nacht hebben zes Zeppelings boven Anfwerpen gevaren, eene macht van bommen werpende. Alzoo werd het Paleis van Justicie erg beschadigd.

— Te Melle werd wederom gevochten. En dat het er nog ernstig op toe gegaan heeft bewijst het verlies van 400 dooden en 200 krijgsgevangen door de Duitschers geleden.

— Tot nu toe wisten wij niet het minste over den toestand van het Groot-Hertogdom Luxemburg.

Nog vóór Belgie werd zijne onzijdigheid geschonden. De Duitsch kwam daar onverwachts toe, en wanneer de Ministers en de Groothertogin verzet aanteekenden tegen dezen ongeoorloofde handelwijze, was het antwoord gauw gegeven : « 'k Ben hier de Meester. Ik ben hier en 'k blijf hier ! »

En hij is daar inderdaad gebleven.

De Groot-Hertogin die hoogstens 20 jaren telt werd gevankelijk naar Duitschland weggevoerd. De tien officieren die het kleine leger van 250 man bevelen, werden gefusilleerd en de soldaten ontwapend.

Een duitsche gouverneur werd benoemd, die het Groot-Hertogdom op zijn duitsch bestiert.

— Nog veel breeder heeft de linker vleugel der Bondgenooten zich opengespreid. Nu komt men tot omtrent aan de Noordzee.

In 't Noorden van Arras worden de Duitschers achteruit gedreven, nieuwe legerbenden komen gedurig bij onze vijanden toe. In den loop der week zijn duizenden Duitschers langs Moskroen voorbijgetrokken, het Noorden van Frankrijk in.

Daardoor is het gekomen dat wij opnieuw de uhlanen is ons geweste gezien hebben. Die mannen zijn niet gezonden om te vechten, zij moeten niets anders dan verkenningsdienst doen. Hun getal is zoo groot niet of het volk wel zegt. Nu waren zij hier, dan daar, wat later ginder.

Doch het zijn doorgaans altijd dezelfde mannen, die zich met eene buitengewone snelheid verplaatsen. Wordt er op die patroeljen geschoten, zij schieten gewoonlijk niet weder, doch bij het hooren van het eerste schot nemen zij de vlucht. Zoo is het uit te leggen dat men zoo moeilijk er in gelukt deze uhlanen uit te roeien.

— Heden hooren wij in den zuiden en in den zuid-westen, den ganschen dag door het gedommel des kanons. Sommige slagen dreunen geweldig, en schijnen van geenen al te grooten afstand te komen.

Maandag 12 October

Hoe gaat het nu te Antwerpen ?

Zoovele dingen hebben wij gisteren hooren vertellen, de eene goed nieuws verkondigende, de andere, doch ver het grootste getal, sprekende van alles wat slecht was.

En ongeduldig staan wij te wachten naar de dagbladen die een einde aan onze gewettigde nieuwsgierigheid moeten stellen.

Helaas ! wij krijgen maar een blad in handen, en over den toestand van Antwerpen schrijft het geen enkel woord. De naam van onze groote koophandelstad wordt er zelf niet eenen enkelen keer in vermeld.

Doch hier dient het gezeid : zijn wij nooit te haastig om geloof te hechten aan gelijk welk nieuws dat wordt rond gedragen, het weze goed of 't weze slecht.

Geduld !

— Gisteren schreven wij, had men omtrent den ganschen dag hooren schieten.

Nu weten wij van waar dat gedonder kwam.

In de omstreken van Gheluvelt en Zandvoorde werd een slag geslegen.

Wij kunnen in geene bijzonderheden treden daar wij geene voldoende inlichtingen bezitten. Maar tot Moskroen kwamen gisteren avond zeventien duitsche rijtuigen en automobiels toe die van Zandvoorde kwamen en die 60 dooden en 80 gekwetsten vervoerden.

Bij Ryssel ook werd gisteren den ganschen namiddag gevochten, doch wij weten niet wie de zegepraal behaalde, noch wat daar voorgevallen is.

— Heden staat Iseghem onder te boven. Dezen morgend zijn alhier uit de richting van Ardoye rond de 2500 Engelschen aangekomen. Het waren meest allen mannen te peerde. Men telde slechts enkele velorijders.

Dat voorbijrijden dezer troepen wekte alhier de algemeene nieuwsgierigheid op.

Zietdaar het eenigste nieuws dat wij heden te vermelden hebben.

En veel nieuws, zeer veel nieuws moet ongetwijfeld voor handen zijn.

Dinsdag 13 October

Nu zitten wij geheel en gansch op het zand ! Wij leven hier als 't ware afgezonderd van het overige der wereld. Het eenige dagblad dat wij nog in handen krijgen verklaart omtrent hetzelfde. « Afgesloten van alle gemeenschap, schrijft het, geene tijdingen meer ontvangende noch per telefoon, noch per telegraaf, moeten wij onze gazette vullen met hetgeen zoo al door het volk wordt verteld. »

En maakt nu eens staat op hetgeen door het publiek wordt rondgestrooid.

O ! mochten wij gelooven alles wat er gezeid wordt, daar zoude zooveel verheugend en aanmoedigend nieuws zijn.

Niet min dan 70.000 Duitschers zijn in de Nethe bij Lier verdronken. Wie dien kwakkel heeft laten vliegen is alleen den Heer bekend.

En nu is het al van Antwerpen dat men spreekt.

De stad, zeggen de eenen, is door den vijand veroverd, en de Duitschers zijn er volkomen meester.

Er is niets van, roepen de anderen, zoo er eenige forten vernield zijn, dan werd zulks door de Belgen zelf gedaan. De tweede reeks forten heeft steeds wederstaan en den vijand tegengehouden.

En nu wordt overal bevestigd dat de Engelschen de verdediging van Antwerpen hebben in handen genomen, dat zij met oorlogschepen de schelde zijn doorgevaren tot in de haven der stad, dat de Duitschers met groote verliezen zijn achteruitgeslagen tot over Lier.

Mocht dat al waar zijn !

Maar voor den oogenblik verkeeren wij in eenen angstigen twijfel.

— Onze geliefde en heldhaftige Koning heeft Antwerpen verlaten op het einde der laatste week.

Dat is men volkomen zeker. Men weet dat hij, omringd van Engelsche officieren, eenen nacht heeft overgebracht te Selzaete.

— 't Is in de omstreken van Gent dat er in de laatste dagen nogal gevochten werd. De slag te Melle was veel belangrijkea dan wij het eerst melden. De Duitschers hadden daar meer dan 400 dooden. Zij werden gedwongen achteruit te trekken, en wierden achtervolgd tot in Oordeghem.

Volgens de ligging der legers nu is, is eene zware botsing tusschen Gent en Aalst bijna onvermijdelijk.

— In de omstreken van Sweveghem, van Avelghem en Amougiès heeft men nog benden Uhlanen gezien.

— Alle de dagen dezer week hoorden wij in de verte het dof gerommel der kanonnen. 't Was zeer waarschijnlijk het bombardement van Rijssel dat wij vernamen.

Rijssel is eene schoone volkrijke stad, niet ver van hier, in 't noorden van Frankrijk gelegen. Men mag Rijssel aanzien door zijne bevolking, zijne bedrijvigheid, door zijnen overgrooten handel en nijverheid als de hoofdstad van 't fransche noorden. Elke Iseghemnaar, die ooit zijnen voet in Frankrijk stelde, heeft Rijssel gezien.

Sedert zondag wordt die stad beschoten.

Groote schade werd aldaar aangericht, en 't zijn meest groote en schoone gebouwen van 't middenpunt der stad die het meest hebben geleden.

Doch het was meest van al op een voorgeborgt van Rijssel dat de vijand mikte. La Madeleine werd zonder onderbreking gebombardeerd. Zwarte wolken rook ziet men gedurig uit deze erg beproefde gemeente de lucht opstijgen.

— 't Is nu in Oostenrijk Pruisen dat het zeer hevig begint te gaan. Over eenige dagen heeft de Duitscher een gevoelige nederlaag ondergaan, die nu gevolgd wordt door een ander van niet minder belang.

Te Lyck lieten de Duitschers 10000 krijgsgevangenen.

Woensdag 14 October

Wij ontleenen de volgende woorden aan « de Laatste Minuit » :

» Uit « La Flandre Libérale » van Maandag 12 October :

Het is helaas niet meer twijfelachtig dat Antwerpen, onze groote nationale schuilplaats, in de handen der Duitschers is gevallen.

Wij komen twee personen te ontvangen die Zaterdag morgen Antwerpen verlaten hebben.

Die personen bevestigen ons dat op dit oogenblik de Belgen de bezetting volledig ontruimd hadden, na alles wat er van forten en redouten overbleef te hebben doen springen.

De Duitschers waren vrijdag namiddag er in gelukt (met een klein getal) in te dringen door eene opening welke zij langs den kant van Kiel gemaakt hadden.

Om tot daar te komen hadden zij op de lijn van Boom naar Antwerpen-Zuid, twee locomotieven geladen met dynamiet, in volle vitesse gezonden, die ontploften.

De Engelschen hadden de gewapende schepen, alsook de ketels der steamers die in de schelde lagen doen springen. »

Helaas ! Antwerpen is gevallen !

Wij hoopten dat deze versterkte plaats maanden en maanden aan den vijand ging kunnen wederstaan, en na eenen heldenstrijd die slechts korte dagen duurde is zij bezweken.

Na Brussel, is Antwerpen de schoonste onzer steden. Zij telt 326.000 inwoners. Hare haven zijn wereldberoemd. Hare koophandel strekt zich uit in alle landen.

Men weet met zekerheid dat in de zevende eeuw Antwerpen reeds bestond.

't Jaar 836 werd deze stad eene eerste maal verwoest door de Noormannen.

De ondergang van Brugge, het Venetie van het noorden, was het opkomen en het begin van Antwerpens handel en rijkdom.

Maar die stad, gelijk vele andere, heeft ook tijdstippen gekend van voorspoed en tegenslag.

De spaansche overheersching was voor haar noodlottig, de troebels door de beeldstormers veroorzaakt in kerken en kloosters, de inkwisitie, en het juk dat de hertog van Alba op het volk deed wegen, waren de oorzaak dat duizenden burgers Antwerpen ontvluchtten om handel en nijverheid in andere plaatsen in te richten.

In 1576 deed de « Spaansche furie » oneindig veel schade aan de stad, de hnizen rond de groote markt gelegen, werden de prooi der vlammen.

In 1584-85 werd Antwerpen door Alexander Farnese belegerd. Doch na eenen hardnekkigen tegenstand die veertien maanden duurde, moest het zich overgeven. Dat was voor de stad een harde slag. Wat er van haren handel en hare nijverheid nog overbleef, verhuisde dan naar Amsterdam en Rotterdam.

Nog eene nieuwe ramp kwam Antwerpen teisteren. Het vrij scheepvaren in de schelde werd afgeschaft, en het sluiten van den stroom werd bevolen door het verbond van Westfalie in 1648.

De stad ging dan zeer achteruit.

In 1790 was het bevolkingscijfer gedaald tot 40.000 inwoners.

Het einde van het Oostenrijksch bestier was een geluk voor Antwerpen.

In 1795 werd aan Holland verboden door de Fransche Republiek nog tolrechten op de schelde te eischen.

Napoleon I die zag hoe goed Antwerpen onder krijgskundig opzicht gelegen was, bouwde van 1800 tot 1803 de eerste kaaien en de eerste binnenhaven. Dit had tot gevolg dat in 1805 er reeds 2400 schepen, samen 135.000 ton metende, de stad kwamen binnengevaren, en de eerste spoorslag werd gegeven tot het heroprichten der verdwenen nijverheid.

In 1814, verdedigde Lazarus Carnot, Gouverneur van Antwerpen, heldhaftig de stad tegen het leger der bondgenooten, en hij gaf haar slechts over wanneer het verdrag van Paris was onderteekend.

Onder het bestuur der Nederlanden nam de vooruitgang der stad eene groote uitbreiding, dank bijzonderlijk door zijnen handel met Hollandsch Indien. Nogmaals verminderde die voorspoed na de Revolutie van 1830. De haven van Rotterdam en Amsterdan werden door deze gebeurtenissen zeer begunstigd.

Nog in 1830, den 28 Oktober, werd Antwerpen beschoten uit de Zuid-Citadelle, door den Hollandschen Generaal Chassé.

Twee jaren later, den 22 en 23 December 1832. werd de stad gebombardeerd door de Franschen.

Dan was de havestad volop aan het vervallen.

In 1863 verhief de stad zich uit hare puinen om met rappe schreden te klimmen tot het toppunt van welvaart en rijkdom waarin zij zich thans bevond.

De tolrechten op de schelde in 1839 weder ingesteld, werden vrijgekocht.

Eene som van 36 millioenen werd aan Holland betaald, een derde door Belgie, de twee overige derden door de verschillige landen die van de schelde gebruik maakten.

In 1850 kwamen in Antwerpen 1406 schepen toe metende 239.165 ton.

In 1880 waren er 4475 met 3.063.825 ton.

In 1906 waren er 6158 met 10.051.644 ton.

In 1870 werden in Antwerpen vreemde koopwaren ingebracht voor eene weerde van 670 millioenen franken. In 1909 beliep deze som tot 2463 millioenen.

— Het eenigste wat wij kunnen zeggen over hetgeen in Frankrijk omgaat is dat de toestand daaromtrent altijd gelijk blijft.

— De verwoestingen in Ryssel en in zijn voorgeborgten zijn zeer groot.

Ryssel is door de Duitschers bezet.

Donderdag 15 October

Van hetgeen in ons land is voorgevallen, weten wij niets.

Er wordt verzekerd dat er Dinsdag eene bom geworpen werd op Brugge, en dat deze ontploft is zonder merkelijke schade te verrichten.

Wij vernemen ook dat Gent en Brugge door de Duitschers bezet zijn.

— Van den toestand in Frankrijk hebben wij ook niets vernomen.

Gisteren, bijna gansch den dag hoorden wij in 't zuiden de stemme der kanons. Maar waar de slag werd geleverd, en met welk uitwerksel, kunnen wij niet zeggen.

Vrijdag 16 October

Wij weten niets.

Eene Oorlogsweek in Iseghem.

(*Vervolg*)

De Donderdag was zoo woelig niet. In den binnen der stad werden geene Duitschers gezien.

Maar de menschen waren aan 't vertellen Er waren, zei men, 20.000 vijanden te Lauwe, aan den Hoogen Doorn lagen er meer dan 10.000, en in Lendelede was een troep voorbijgetrokken 500 man sterk.

Dat alle die geruchten grootelijks overdreven waren is meer dan waarschijnlijk. Met mijne eigene oogenheb ik de Duitschers gezien te Lendelede en daar waren er niet meer dan zeventig.

In den morgend reeds kwam de Belgische Mitrailleuse om inlichtingen te nemen.

Kort voor den middag kwamen 7 engelsche automobiel-mitrailjeusen de stad in, en keerden om 2 ure naar Rousselare weder. Die Automobiels zijn veel breeder en meerder dan de onze. Op eenen hadden er elf personen plaats genomen.

Onze vrijwilligers waren op hun post. Een oog hadden zij standvastig in het zeil, en meer dan eens zagen wij ze de houding aannemen gereed om te schieten.

Eene enkele botsing had op Iseghemschen bodem plaats. 't Was in den Kouter bachten de herberg, de Zandberg.

Twee Uhlanen naderden de statie van Cachtem. Daar lagen vrijwilligers verdoken « Pan ! Pan ! » klonken de geweeren. En de peerden draaiden om en namen de vlucht naar de hofstede van Termote-Raes.

Daar viel een Uhlaan van zijn peerd, hij was dood. De andere was erg gekwetst, en bloedend, ondersteund door zijne makkers is hij zuidwaarts voort getrokken.

De gedoode soldaat werd door de geburen begraven dicht bij de gravier naar Ouckene.

Maar in den vooravond liep een akelig nieuws door de stad. De Duitschers waren langs de kalsijde van Lendelede. 't Was waar, zij waren gekomen tot bijna aan Joye's molen. Daar hielden zij stil. Maar zij gingen alle hnizen binnen en al 't vrouwvolk werd vastgegrepen en medegedaan. Bejaarde vrouwen, ziekelijke, gebrekkelijke te gang, met de dood op het lijf werden voortgedreven. De W^e Deschryvere, met omtrent geheel haar huisgezin, de W^e Debusschere, de W^e Vanden Bulcke en andere waren in de handen der Duitschers.

Eenige werden in de weide der W^e Deschryvere geleid, het meestendeel werd verder gedreven. Na eene uur nogthans werden allen losgelaten.

Doch toen men het gebeurde in den binnen der stad vernam maakte zich eene onbeschrijvelijke vrees van velen meester. Uit vele huizen, zijn vrouwen en kinderen weggevlucht. Wie hier bleef deed van den ganschen nacht geen ooge toe.

Den vrijdag was veel rustiger. Op het gansche grondgebied onzer stad werd in den voormiddag geen enkelen Uhlaan gezien. 't Nieuws liep dat zij verder zuidwaarts waren opgetrokken en dat zij in groot getal verscholen zaten in Heule-bosschen.

Rond den middag kwam een droevige stoet onze stad binnen. De trein bracht ons 150 vluchtelingen aan, meest allen uit de streken komende van Lier.

Arme menschen wat voelen wij toch medelijden met uwen droevigen toestand.

's Achternoens, rond den 4 1/2 ure, werd een duitsch krijgsgevangen alhier overgebracht. Zijn peerd kon bijna geen weg meer 't beestje was vermoeid en ziek.

Twee andere duitschers lieten zich ook gevangen nemen langst den zuid-oostkant der stad. Die werden naar Ingelmunster geleid.

Den Zaterdag werd alhier een werk verricht dat door vele menschen met leede oogen werd aanschouwd.

De bevalligste en liefste wandeling der Iseghemnaren is ongetwijfeld langst de vaart naar Emelghem, naar Ingelmunster of naar den kant der « tien minuten ». Nergens in onzen omtrek is de natuur aangenamer en schooner.

En langst die droomerige wegen, verheft zich zoo schilderachtig in dit streelende landschap, het lichte ijzeren hooge brugje over de vaart.

Die hooge brug bestaat niet meer !

De soldaten te Emelghem verblijvende hebben al het ijzerenwerk afgebroken en in de vaart geworpen !

In den namiddag werd de mare gedaan dat eenige Uhlanen Winkel Ste Eloi waren voorbij gereden en op Iseghem afzakten. Seffens trokken onze vrijwilligers den vijand te gemoet.

Over Borrens reke, rechts van de kalsijde naar de richting der nieuwe kasteelen is men eenen gravier aan 't leggen. Langst beide kanten der straat heeft men in de laatste dagen den dijk diep uitgedolven. Daar vonden onze vrijwilligers eene juist te pas komende verschansing.

Lang moesten zij niet wachten. De Uhlanen kwamen af. Pan ! Een duitsch peerd werd getroffen en viel dood. De andere ruiters keerden om, en vluchten weg. Maar de ruiter, wiens peerd gevallen was trachtte zich ook uit de voeten te maken. Maar hij werd ingehaald en medegebracht. Schuwer Pieren had men nooit gezien.

Zoo eindigde deze oorlogsweek.

Andere dagen.

Onze lezers verwachten zich zonder den minsten twijfel, aan een omstandig en breedvoerig verhaal, over al hetgeen in den loop dezer week is voorgevallen.

Geern genoeg hadden wij aan allen deze voldoening gegeven, maar onze medeburgers moeten begrijpen dat wij dezen keer uiterst voorzichtig moeten te werke gaan, en dat het ons niet toegelaten is alles te schrijven wat alhier gebeurde.

Wij hebben goede nota genomen van alles wat wij hier te zien kregen, en mogelijks geven wij weldra hetgeen wij voor den oogenblik moeten uitstellen.

Stadsnieuws

Woensdag avond.

Een afgrijselijke benauwdheid maakte zich woensdag avond meester van gansch de stad.

Alles was kalm en stil.

Plotselings hoorde men een hevig geweervuur, dat gedurende een vijftal minuten onophoudend werd herhaald.

't Was kwart voor 7 ure. Menige menschen bevonden zich nog op straat. Ten allen kante vluchtten de menschen in aller haast in de huizen, sloten de deuren dicht op grendel, en gingen zich in de kelders verbergen en verschuilen.

Een dertigtal duitschers waren aan de vaartbrug gekomen, en zonder dat er daartoe iets aanleiding gaf, vuurden zij op de stad. Zij traken de Brugstraat door, altijd schietende, kwamen aan de Gendarnerie en vandaar losten zij hunne wapens op de huizen van de Croote Markt en in de richting der Marktstraat.

Op de Markt vlogen de kogels door de vensters van « Den Coq » en door deze van « Het Garenhuis », zij doorschoten ook de glazen deur van den suikerbakker Sylvin Huyghe, en richtten daar veel schade op de glazen banken en spiegels. Op de Markt en in de Marktstraat werden verschillige electrieke draden afgeschoten, en in verschillige huizen was men in de volledigste duisternis gedompeld.

De Duitschers zijn dan wederom naar den kant van den vaart gegaan en hebben onze stad verlaten.

Onze Drieklenr.

Woensdag om 2 ure, op bevel van een duitsche soldaat, werd ons nationaal vaandel die op ons stadhuis wapperde ingetrokken.

Gekwetste Soldaat.

Met veel voldoening zullen alle onze stadsgenooten vernemen dat de soldaat die over een tiental dagen, aan den Klaren Gracht gekwetst werd, volop aan 't beteren is.

De ergewonde heeft gelukkiglijk de noodlottige uitwerksels niet gehad, die men in den beginne vreesde.

Op de Vlucht.

De gebeurtenissen der verleden week hebben veel menschen uit onze stad doen vluchten. Deze die vrijdag morgend aanzetten, kwamen seffens eenen eersten tegenslag te ontmoeten.

Ver het grootste deel sloeg het noorden in, en begaf zich naar Emelghem om den eersten tram te nemen.

Aan de vaartbrug gekomen zagen ze wel den tram staan, maar zij gerochten er niet bij.

De Vaartbrug was opengedraaid en niemand mocht voorbij.

Wat nu gedaan ?

Naar huis wederkeeren of te voet naar Rousselare ?

Met eenen geheelen hoop nam men weldra een en zelfde besluit. Eene steekkar werd uit eene nabijgelegen fabriek gehaald, met pakken en valiezen geladen, en nu altemaal vooruit, te voet naar Rousselare. Om 12 ure gerocht men daar weg, per trein naar Brugge.

De Duitsche Knok.

Wanneer gij van den Abeele den gravier volgt naar Ouckene, en wanneer gij zoo 250 meters ver zijt gegaan, vindt gij achter den hof der W^e Termote-Raes eene kruisstraat.

't Is daar dat op den donderdag der verleden week, een Duitscher door de vrijwilligers werd doodgeschoten, en in eenen der hoeken der kruisstraat werd begraven.

De geburen hebben eenparig besloten dat dien hoek voortaan « Den Duitschen Knok» zal genoemd worden.

Sterfgevallen.

Woensdag laatst 14 October om 9 ure had alhier de begraving plaats van den Heer Florentyn Blondeel, weduwaar van Vrouw Marie-Louise Vroman, geboren te Iseghem den 25 October 1825, waar hij godvruchtig is overleden den 11 October 1914.

Florentyn was het oudste lid van ons stedelijk Pompierskorps waaraan hij met hart en ziel gehecht was.

Lid sedert 1860, werd hij opvolgentlijk Corporaal benoemd den 10 Juli 1880 en Sergeant-Clairon den 3 Februari 1890.

Hij was ook de Voorzitter van de Maatschappij der Oud-Soldaten van Z. M. Leopold I. Medestichter van de Maatschappij « de Broederliefde ». Vereerd met de Burgerlijke Medalie van Eerste klas, de herinneringsmedalie van Leopold II, de Medalie van 25 jaren en het Eerekruis van 50 jaren in dienst der Stad Iseghem.

Het Pompierkorps, en de andere Maatschappijen waarvan hij deel maakt, hadden het voorzeker ten plichte gerekend hun trouwe makker met de meeste plechtigheid naar zijne laatste rustplaats te vergezellen, wat de tegenwoordige omstandigheden van den oorlog niet hebben toegelaten.

Aan zijne bedroefde familie bieden wij onze innige deelneming.

* * *

Den Vrijdag der verleden week was de Ste Michielskerk te Rousselare vervuld met eene ingetogen en diep ontroerde menigte.

Om 9 1/2 ure voormiddag had aldaar de plechtige lijkdienst plaats tot lafenis der ziel van den Heer Désiré Isidoor Carbonez, te Rousselare geboren den 11 Augusti 1893, en op 1sten October 1914 op het veld van eer gesneuveld te Waelhem, alwaar hij werd begraven.

Aan den Heer Schepen Henri Carbonez, aan zijne achtbare echtgenoote, aan alle de familieleden, bieden wij de rechtzinnige gevoelens onzer innige deelneming.

Burgerstand van Iseghem

GEBOORTEN :

Ivonne Naert, dv. Henri en Marie Rebry, Kasteelstr. — Palmer Laridon, zv. Richard en Marie Vermeulen, Meenenstr. — Joseqh Heldenbergh, zv. Jean en Madeleine Hostekint, Drogen Jan. — Ivonne Vanrenterghem, dv. Docile en Sidonia Lefever, Rousselaerstr. — Octavie Verhoeye, dv. Jules en Marie Vanden Berghe, Wijnkelhoek. — Remie Samyn, zv. Leon en Hermenia Vermaudere, Meenenstr. — Willij Stragier, zv. Cyriel en Romanie Buyse, Kotje. — Elisabeth Desmet, dv. Benedictus en Marie Verdoodt, Rousselaerstr. Simonne Kerkhof, dv. Henri en Emma Quaegebeur, O.L. Vrouwstr. — Martha Dewulf, dv. Gerome en Marie Desmet, ommegangstr. — Albertinna Vandeputte dv. Justin en Sidonea Brabant, Statiestr. — Marcel Debusschere, zv. Edmond en Emelie Houthave,

OVERLIJDENS:

Florentin Blondeel, 89j. zv. Jacobus en Angala Vanhaverbeke, wed. van Marie Louise Vromman, St.Pieterstr. — Fideel Hochepied, 5 1/2j. zv. Amand en Adrianna Tack, Lendeledestr.

HUWELIJKEN:

Silvin Verbauwhede 32j. schoenmaker met Celestinna Vierstraete 35j. borstelmaakster

Marktprijzen

ISEGHEM

17 Oct.

Boter de kilo	2 80	2 90
Eieren de 26	2 60	2 60